

jeg ikke, jeg tror, jeg gjorde en daarlig Handel, hvis jeg gav synderligt for det, jeg tror, det er meget lidt værd. Saa gik de Herrer under Nr. 2 ind paa, at samtlige Medlemmer af Byraad, Sogneraad, Amsraad og Borgerrepræsentation vælges paa en Gang. Der er mig paa en Maade noget kunstlet ved, at man kræver, at de, der en Gang ere valgte, skulle være pligtige til at modtage Valg en Valgperiode til. Jeg synes, det er noget kunstlet, jeg synes, vi kunde ligesaa godt gøre det paa en anden Maade, men det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg indrømmer, at det ogsaa efter min Mening har meget lidt Værdi, men lidt har det, det er ikke slet saa værdiløst som det saakaldte Referendum. Det kan give noget Udslag under visse Omstændigheder, men kan ganske vist ogsaa, ligesom alle Valg, der foretages efter Forholdstal, give Udslag til den modsatte Side. Endelig er der Nr. 4, som jeg ogsaa paaskønner. Der er givet et lille Tilbud med Hensyn til Amsraadens Sammensætning.

Højre har ment at kunne imødekomme Flertallet med det Forslag, vi have bragt frem, nemlig at der vælges 3 ved Forholdstalsvalg af hver Kommune, og at der tiltræder andre 3 af de højstbeskattede til det Vælgerkorps, som skal vælge Amsraadens Medlemmer. Vi have ment, at det vilde være det Flertal, der holder paa at afvige saa lidt som muligt fra den lige og almindelige Valgret, mere behageligt, end naar der kun vælges 2. Thi jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der paaviste, at ved Valg af 2 vilde der i mange Tilfælde tilfalde hver af Parterne 1, selv om den ene af Afdelingerne kun havde $\frac{1}{3}$ af Stemmerne. Det er naturligvis rigtigt. Jeg tror, det vil være mere betryggende for de Herrer, der staa paa den lige og almindelige Valgrets Grund, at man tager 3. Naa, det vilde imidlertid Reformpartiets Repræsentanter ikke gaa ind paa, men desuagtet erkender jeg, at det, der bydes, er en lille Favør. Nu er jeg ikke af dem, der tillægge Amsraadens Betydning overfor den kommunale Styrelse nogen overordentlig stor Vægt. Jeg tillægger ikke Amsraadene stor Værdi som Garanti mod en noget for rask, noget for flot og maaske noget for ødsel Styrelse fra Sogneraadens Side. Thi jeg gad se, hvorledes det Amsraad skulde konstrueres, der i en længere Tid vilde kunne staa imod, naar Sogneraadene Gang efter Gang forlangte Godkendelse af deres Forslag om at optage Laan eller

udskrive flere Penge. Jeg gad se, hvorledes en virkelig Modstand skulde gaa til. Amsraadet kan maaske i Ny og Næ sætte en Stopper for sligt, men lad det ske nogle enkelte Gange, saa vil det hurtigt blive nødsaget til at sige: Vi ere nødte til at lade det gaa! Og det er navnlig ganske klart, at naar Amsraadene ikke kunne have Indseende med, at Kommunernes Udgifter ikke blive for store, er det ugørligt for dem at forhindre Kommunerne i at betale disse Udgifter og dertil at skaffe Pengene, hvad enten det skal ske ved forhøjet Skat eller ved Laan. Derfor tillægger jeg ikke Amsraadene nogen særlig stor Betydning og tillægger altsaa heller ikke den Plads, som Reformpartiet har tilbudt i den Vælgerkorporation, som skal vælge Amsraadene, nogen overordentlig stor Værdi. Men jeg tillægger det Betydning, for saa vidt det vidner om, at Reformpartiets Repræsentanter i Fællesudvalget dog, om det end, som sagt, kom sent, kom i Tanker om, at de maatte af Sammelighedshensyn vise nogen Imødekommen, og at man ikke kunde vente al Imødekommen alene fra den anden Side.

Vi skulle jo have den Sag ordnet, og jeg hører til dem, der gerne ville have den ordnet saa hurtigt som muligt. Det sagde jeg allerede for flere Aar siden ved Sagens første Behandling. Det er af den Slags Sager, som det ikke er sundt for et Folk at have staaende Aar efter Aar. Det vækker Misnøje, og det er ikke stemmende med Rigsdagens Værdighed ikke at kunne gøre en Sag af den Beskaffenhed færdig. Jeg ønsker derfor meget, at vi ikke gaa ud af en Rigsdagssamling til, inden vi gøre den færdig. Men jeg haaber, at Sommeren giver Tid og Lejlighed til saadanne Overvejelser, at vi ad Aare kunne enes om, som jeg sagde før, ikke paa een Gang at rive alle Hegn og Gærder ned. Lad enkelte af dem blive staaende! Lad os søge at enes om, hvorledes det skal være, og saa se Tiden an. Kommer Tid, kommer Raad. Vi kunne sløjfe de Hegn, der ere blevne tilbage, men vi kunne ikke rejse dem, der først ere sløjfede.

Formanden: Fra Landstingets Formand har jeg modtaget Meddelelse om, at Landstinget i sit Møde i Dag har valgt de Herrer Gaardejer Andersen Nygart, Direktør Jørgen Berthelsen, Etatsraad Breinholt, Gaardejer Buhl, Kreditforeningsdirektør Dalsgaard, Sagfører J. L. Hansen, Konsul Hey, Birkedommer Høst, Redaktør